

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/112/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615207087
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615207087.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci navrhovateľa: WM Consluting & Communication, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, zastúpeného spoločnosťou: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa č. 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti odporkyni: W. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX P. XXX/XX, o zaplatenie sumy 9.783,74 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/270/2015-75 zo dňa 18. 11. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/270/2015-75 zo dňa 18. 11. 2015 v druhej vete výroku v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8%:

- zo sumy 97,02 Eur od 21.08.2012 do 02.09.2013 vo výške 8,03 Eur;
 - zo sumy 97,02 Eur od 21.09.2012 do 02.09.2013 vo výške 7,37 Eur;
 - zo sumy 97,02 Eur od 21.10.2012 do 02.09.2013 vo výške 6,74 Eur;
 - zo sumy 97,02 Eur od 21.11.2012 do 02.09.2013 vo výške 6,08 Eur;
 - zo sumy 97,02 Eur od 21.12.2012 do 02.09.2013 vo výške 5,44 Eur;
 - zo sumy 97,02 Eur od 21.01.2013 do 02.09.2013 vo výške 4,78 Eur;
 - zo sumy 97,02 Eur od 21.02.2013 do 02.09.2013 vo výške 4,12 Eur;
 - zo sumy 97,02 Eur od 21.03.2013 do 02.09.2013 vo výške 3,52 Eur;
 - zo sumy 97,02 Eur od 21.04.2013 do 02.09.2013 vo výške 2,87 Eur;
 - zo sumy 97,02 Eur od 21.05.2013 do 02.09.2013 vo výške 2,23 Eur;
 - zo sumy 97,02 Eur od 21.06.2013 do 02.09.2013 vo výške 1,57 Eur;
 - zo sumy 97,02 Eur od 21.07.2013 do 02.09.2013 vo výške 0,93 Eur;
 - zo sumy 97,02 Eur od 21.08.2013 do 02.09.2013 vo výške 0,27 Eur;
 - zo sumy 5.274,02 Eur od 03.09.2013 do 25.09.2014 vo výške 448,50 Eur
- a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti druhej vety výroku, ktorým súd o zamietol žalobu vo zvyšnej časti rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/270/2015-75 zo dňa 18. 11. 2015 potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti (veta prvá výroku rozsudku) zostáva rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/270/2015-75 zo dňa 18. 11. 2015 nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 52 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka, § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi

5.274,02 Eur, ktorú sumu súd povolil splácať v splátkach po 150,00 Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa toho ktorého mesiaca na účet navrhovateľa, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou tohto rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh, spolu s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.274,02 Eur od 26.09.2014 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa zamietol. Zároveň týmto rozsudkom priznal navrhovateľovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. náhradu trov konania vo výške 46,92 Eur a trov právneho zastúpenia 129,46 Eur, ktoré je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho zástupcu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie, resp. zmeny a vyhovenia návrhu v celom rozsahu.

3. Poukázal na fakt, že súd prvého stupňa mu priznal nárok na úrok z omeškania za obdobie od 26.09.2014 do zaplatenia, avšak nie aj nárok na úrok z omeškania za obdobie pred označeným dátumom, hoci konštatoval, že odporkyňa bola v omeškani aj pred týmto dátumom. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nebolo možné zistiť, prečo mu tento úrok z omeškania okresný súd nepriznal, čo spôsobilo nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Ďalej odvolateľ tvrdil, že mu mali byť priznané aj úroky vo výške 11,75% do 02.09.2013 (do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru). Rozhodnutie je v tomto smere protirečivé, pretože okresný súd na jednej strane konštatuje, že navrhovateľovi právo na úrok patrilo do 02.09.2013 a na strane druhej mu toto právo nepriznal a svoj postup nijako neodôvodnil. Navrhovateľ nesúhlasil s názorom, na základe ktorého mu nebol priznaný nárok na úrok od 02.09.2013 s odôvodnením, že úroky patria len do splatnosti úveru. Úroky mali byť podľa ustanovenia 7.4.2 Všeobecných obchodných podmienok k posudzovanej zmluve platené až do skutočného zaplatenia istiny. Neobstojí preto odkaz okresného súdu na § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré má dispozitívny charakter. Navyiac ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka vôbec nerieši otázku, za aké obdobie má dlžník zo zmluvy o úvere platiť úroky, ale len dispozitívne upravuje ich splatnosť. Úrok je cenou peňazí, odplatom za ich použitie. Z takéhoto všeobecne akceptovaného chápania úroku je potom potrebné (pri absencii opačnej právnej úpravy) vyvodiť jednoznačný záver, že úrok je potrebné platiť až do vrátenia peňažných prostriedkov. Ak by teda i medzi účastníkmi konania nebolo dohodnuté, že úrok sa platí až do splatenia úveru (ustanovenie 7.4.2 Všeobecných obchodných podmienok), takýto záver by vyplýval z platnej dispozitívnej právnej úpravy. V tomto smere neobstojí ani odkaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/98, pretože toto rozhodnutie neobsahuje žiadne podrobnejšie odôvodnenie právneho názoru Najvyššieho súdu SR. Napokon odvolateľ konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné a poukázal na iné rozhodnutia slovenských súdov, ktorými boli nároky navrhovateľa akceptované. Okresný súd pochybil aj pri výpočte náhrady trov konania, keď zohľadnil pri posúdení pomeru úspechu a neúspechu vo veci aj príslušenstvom pohľadávky.

4. Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

5. V podrobnostiach poukázala na argumentáciu okresného súdu, ktorá bola podľa jej názoru správna. Zároveň nespochybnila vôľu svoj dlh uhradiť v súdom určenej výške.

6. Navrhovateľ vo vyjadrení k vyjadreniu odporkyne len zopakoval svoje argumenty z odvolania, žiadne ďalšie skutočnosti netvrdil.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie čiastočne v zamietajúcom výroku a v závislom výroku o trovách konania zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vo ostatnej časti výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá krajský súd bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutom výroku zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

8. Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

9. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych

procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

10. Ak súd prvej inštancie v konaní postupoval v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku tým, že strane sporu odoprel alebo znemožnil uplatnenie procesných práv, odvolací súd musí v každom prípade jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

11. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2 O.s.p., dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ súd náležite neodôvodní svoje rozhodnutie, osobitne také, ktorým ukladá nejakú povinnosť, odníme účastníkovi konania právo konať pred súdom, čo je jeden z dôvodov pre zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.).

12. Z uvedeného vyplýva, že súd je povinný pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí dodržať základné obsahové požiadavky formulované v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie je koncipované tak, aby jasne, stručne a zrozumiteľne v sebe zahrnulo všetky náležitosti uvedeného zákonného ustanovenia - vymedzenie predmetu konania, dôkaznej situácie a jej právne posúdenie. Súd je pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia viazaný predovšetkým požiadavkou stručnosti, presnosti, ako aj základnými princípmi logického myslenia.

13. Z obsahu podanej žaloby mal krajský súd zistené, že navrhovateľ uplatnil proti odporkyni nárok na zaplatenie dlhu vrátane jeho príslušenstva. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania a následne aj v podaní zo dňa 22.09.2015 požadoval zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré okresný súd považoval za opodstatnené až od 26.09.2014, hoci uvedený dátum nebol z hľadiska skúmania štruktúry pohľadávky relevantný. Navrhovateľovi vzniklo právo na úroky z omeškania v súvislosti s omeškáním s platením jednotlivých splátok. Ak súd prvej inštancie konštatoval čiastočné premičanie nároku a priznal odvolateľovi nárok na zaplatenie nepremičaných splátok splatných do 02.09.2013 (kedy nastala mimoriadna splatnosť úveru) a potom aj dlhu splatného po tomto dátume, javí sa dôvodným rozhodnúť aj o úroku z omeškania. Okresný súd tento akceptoval až od 26.09.2014, a to bez odôvodnenia, ktoré by tento postup vysvetlilo. Je pravdou, že navrhovateľ v žalobe používal dátum 25.09.2014 (v tomto čase bola pohľadávka postúpená), ktorý však z hľadiska preskúmania podstaty pohľadávky nebol nijako významný. Postup okresného súdu nebol rozumne v zmysle kritérií formulovaných v § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnený, z ktorého dôvodu nemal odvolací súd inú možnosť ako rozhodnutie v tejto časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

14. V ďalšom konaní okresný súd opätovne vo veci nariadi pojednávanie, na ktorom vykoná dokazovanie (výsluchom účastníkov i listinnými dôkazmi), na ktoré poukazoval odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku, a vysporiada sa aj s prípadnými ďalšími návrhmi strán sporu na doplnenie dokazovania. Súd prvej inštancie je pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.) vysloveným vyššie. Po náležitom zistení skutkového stavu okresný súd opätovne rozhodne vo veci samej a vysporiada s otázkou zvyšnej časti nároku uplatneného navrhovateľom žalobou. Vykonané dokazovanie súd prvej inštancie vyhodnotí v súlade s ust. § 132 O.s.p. a výsledky vyhodnotenia dôkazov zahrnie aj do odôvodnenia rozsudku tak, ako mu to ukladá ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a dostatočne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za rozhodné, preukázané, a z ktorých dôkazov vychádzal a akými dôkazmi sa pri hodnotení dôkazov riadil. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej, okresný súd opätovne rozhodne aj o náhrade trov konania.

15. V novom rozhodnutí o trovách konania súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

16. Následne krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o zvyšnú časť zamietajúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu

zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

17. K námietke navrhovateľa, že mu mali byť v konaní priznané aj úroky po splatnosti úveru, krajský súd uvádza, že splácanie úveru v splátkach má za následok absenciu požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Po nadobudnutí splatnosti úveru (či už celého alebo jednotlivých splátok) veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru (alebo jeho časti). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné) a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kedy by bol spotrebiteľ vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa poprel účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Takýto stav súd v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za situácie, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30. júna 2015).

18. Ak navrhovateľ tvrdil, že účastníci zmluvy si individuálne dohodli pravidlo, na základe ktorého mal veriteľ inkasovať úroky aj po mimoriadnej splatnosti úveru, uvedené neobstojí, keďže konštatovaná „dohoda“ bola formulovaná len vo všeobecných obchodných podmienkach. Tieto koncipoval veriteľ, neboli výsledkom negociácie a ak tu malo dôjsť k prelomeniu akéhokoľvek dispozitívneho pravidla Obchodného zákonníka, toto mohlo byť uskutočnené len na základe vzájomného zhodného prejavu zmluvných strán, nie podľa všeobecných obchodných podmienok majúcich charakter jednostranného technického precizovania ustanovení zmluvy.

19. Pokiaľ ide o argumentáciu navrhovateľa k potrebe priznania úrokov do času mimoriadnej splatnosti úveru (02.09.2013), aj tieto námietky odvolací súd neprijal. Vychádzal z toho, že navrhovateľ si uplatnil proti odporkyni zaplatenie jednotlivých splátok podľa zmluvy, ktorá obsahovala ich výšku a zároveň ustanovenie, že úroky a poplatky boli splatné k poslednému dňu kalendárneho mesiaca. Ak bola teda v zmluve uvedená „výška splátky istiny“ v sume 2.923,- Sk a týchto splátok malo byť 119, je zrejme, že v rámci mesačnej platby mala odporkyňa splácať aj úroky (výška úveru predstavovala 200.000,- Sk; v konečnom dôsledku však vzhľadom na výšku splátky odporkyňa zaplatila 347.837,- Sk, t. j. o 73% viac, ako bola požičaná suma). Keďže skutkové tvrdenia navrhovateľa nijako nevysvetlili inú štruktúru pohľadávky, odvolací súd mal za to, že úroky už boli zahrnuté v jednotlivých splátkach, a preto ich osobitné priznanie z každej splátky nebolo dôvodné.

20. Napokon nebol správny ani úsudok navrhovateľa ohľadom výpočtu náhrady trov konania, keď podľa jeho názoru mal okresný súd pri posudzovaní pomeru úspechu a neúspechu procesných strán v spore vychádzať len zo sumy istiny, nie aj z príslušenstva. Uvedené platí len v prípade ustálenia základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta; pomer úspechu a neúspechu vo veci má reflektovať celý predmet konania v pomere k výsledku sporu, z ktorého dôvodu treba prihliadať aj na uplatnené úroky, úroky z omeškania a pod.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané pred 01.07.2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, čomu zodpovedá i procesný postup a rozhodovanie odvolacieho súdu. K písomnému vypracovaniu uznesenia však dochádza za účinnosti „nového“ procesného predpisu - zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Vzhľadom k nie celkom jednoznačným prechodným ustanoveniam (osobitne § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP) odvolací súd v rámci písomného

vyhotovenia rozsudku čiastočne zohľadnil aj aktuálnu právnu úpravu; napr. uvedenie mien a priezvisk sudcov rozhodujúcich vo veci, číslovanie odsekov odôvodnenia, poučenie o prípustnosti dovolania, lehote na podanie dovolania, o náležitostiach dovolania a povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní.

22. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu **n i e j e** prípustné odvolanie.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)